

Ruotsi – Mikä voisi mennä pieleen?

Ruotsi täydellisen rahattomuuden kynnyksellä: Mikä voisi mennä pieleen?

LÄHDE: [Ajankohtaista uskosta – sivusto](#); tammikuu 5, 2019 Tekijä [Hannu](#)

Sweden On The Verge of Going Completely Cashless: What Could Possibly Go Wrong?

PNW, marraskuu 2018, suom. SK

Kuvan lisännyt Taakkatoimitus

Ruotsi on nopeasti muuttumassa rahattomaksi yhteiskunnaksi, mikä näyttäisi olevan monen hallituksen hahmon utopistinen unelma.

Mikä voisi mennä pieleen hallituksen näkökulmasta? Eikö olekaan ihanaa, että he voivat kohta valvoa joka ainoaa ihmistä maassa? Itseasiassa melkoisesti asioita on menossa pieleen. Siinä määrin, että jopa hallituksen jäsenet ilmaisevat huolestumisensa.

Ruotsi on maailman rahattomin yhteiskunta

Muutos on tapahtumassa nopeasti tässä Euroopan maassa.

”Ei käteistä” kyltit ovat tulossa yhä yleisemmiksi kaupoissa ja ruokapaikoissa kaikkialla Ruotsissa, kun maksaminen tapahtuu digitaalisesti ja kännyköillä.

Ruotsia pidetään yleisesti planeetan rahattomimpana yhteiskuntana. Suurin osa maan pankkien konttoreista on lopettanut käteisen käsittelyn; monet kaupat, museot ja ravintolat hyväksyvät nyt vain muovia tai kännykkämaksuja.

Viime vuonna liikkeessä olevan rahan määrä laski alimmalle tasolle sitten vuoden 1990 ja on yli 40 % alle vuoden 2007 huipusta. Laskut vuosina 2016 ja 2017 olivat suurimmat kirjjatut.

Insight Intelligence julkaisi viime kuussa selvityksen, jonka mukaan vuonna

2017 vain 25 prosenttia ruotsalaisista maksoi käteisellä vähintään kerran viikossa, mikä on 63 % vähemmän kuin vain neljä vuotta sitten. Täydet 36 % eivät käytä käteistä koskaan tai maksavat sillä vain kerran tai kahdesti vuodessa.

Käteistä käytetään niin harvoin, että maan hallitus on osoittanut huolensa eikä tämä koske vain isoja kaupunkeja. Lähde Ruotsin maaseudulla kertoi minulle, että jopa hänen syrjäseudullaan paine rahattomuuteen on läsnä kaikkialla.

Mikä voisi mennä pieleen?

Ruotsalaisilla on niin vähän käyttöä käteiselle, että ennustetaan, että vuoteen 2025 mennessä edes monet kaupungit eivät hyväksy sitä ja Financial Post'in artikkelin mukaan hallitus alkaakin tulla toisiin ajatuksiin. Hallitus on arvioimassa uudelleen rahattoman tulevaisuuden yhteiskunnallisia kustannuksia.

Rahoitusviranomaiset, jotka kerran hyväksyivät tämän suuntauksen, pyytävät pankkeja jatkamaan setelien ja kolikoiden levittämistä, kunnes hallitus voi selvittää, mitä rahattomuus merkitsee nuorille ja vanhoille kuluttajille. Keskuspankki, joka ennustaa, että käteinen voi hävitä Ruotsista, on testaamassa digitaalista valuuttaa – e-kruunua – säilyttääkseen rahan kokomäärän tiukan valvonnan.

Lainsäätäjät tutkivat verkkomaksujen ja pankkitilien kohtaloa, jos sähköverkko pettää, tai sähkökatkot, hakkerit tai jopa sota kaataa serverit.

Eikä kaatuneen verkon tilanne ole ainoa ongelma. Vanhemmilla ruotsalaisilla ja maahanmuuttajilla, jotka eivät todella ole sisäistäneet digitaalista yhteiskuntaa, voisi olla hyvin vaikeaa suorittaa maksuja.

Kuluttajaryhmät sanovat, että siirtyminen jättää monet eläkeläiset – kolmannes kaikista ruotsalaisista on yli 55-vuotiaita – sekä jotkut maahanmuuttajat ja vammaiset, heikkoon asemaan. He eivät voi helposti päästä sähköisiin välineisiin hankkimaan joitakin tavaroita ja maksaakseen ja luottavat pankkeihin ja niiden asiakaspalveluun.

Me kaikki tunnemme ihmisiä, jotka välttävät verkkopankkia eivätkä koskaan käytä pankkikorttia. Monet heistä ovat ikääntyneitä, joilla ei ole valmiuksia oppia uutta teknologiaa. Teknologiseen talouteen osallistuminen myös maksaa: älypuhelimet, internetpalvelut ja tietokoneet eivät yksinkertaisesti kuulu monien elämäntapaan.

Eräs ryhmä, Ruotsin kansallinen eläkeläisjärjestö, käy tämän ongelman kimppuun pitämällä kursseja tehdäkseen digitaaliset maksut heille miellyttävämmiksi.

"Meillä on noin miljoona, jotka eivät tykkää käyttää tietokonetta, iPadeja ja iPhoneja pankkiasioissa", sanoo Christina Tallberg, 75, ryhmän kansallinen presidentti. "Emme vastusta digitaalista liikettä, mutta meidän mielestämme se menee vähän liian lujaa."

Järjestö on kerännyt rahaa eläkeläisten opettamiseen sähköisessä maksamisessa,

mutta on paradoksi, että rahan paljous on estänyt hyvän yrityksen. Kun koulutuskeräyksiä tehdään maaseutualueilla – ja ikääntyneet lahjoittavat käteistä – niin keräystä valvovan eläkeläisen täytyy ajaa pitkiä matkoja löytääkseen pankin, jossa raha kelpaa, sanoo Tallberg. Noin puolet Ruotsin 1400 pankkikonttorista ei enää ota vastaan rahatalletuksia.

”Se on enemmän tai vähemmän mahdotonta, koska pankit kieltäytyvät ottamasta rahaa”, hän sanoo.

Vain painotuksen vuoksi: ”Pankit kieltäytyvät ottamasta rahaa.” PANKIT. Syyksi kieltäytymiseen hyväksyä käteistä pankit ilmoittavat haluavansa estää 2000-luvun alun väkivaltaisten ryöstöjen toistuminen.

Ja yksi huolenaihe on tietysti **hallituksen valvonta**.

Se vain tuntuu aika ironiselta, että se on hallitus, joka kiinnittää huomiota hallituksen valvonnan ongelmaan rahattomassa yhteiskunnassa, varsinkin kun on harkitsemassa uutta e-kruunuksi kutsuttua digitaalista valuuttaa.

Keskuspankilla on suunnitelmia julkistaa ensi vuonna uudentyyppisen Riksbank'in rahan pilottiversio – digitaalinen kruunu eli e-kruunu – joka voisi korvata fyysisen rahan tai ainakin auttaa rauhoittamaan nykyistä käteisongelmaa. E-kruunu merkitsisi sitä, että valtion tukemat valuutan toiminnot säilyisivät jopa täysin digitaalisessa maailmassa, joka lähestyy nopeasti.

Christine Lagarde, kansainvälisen valuuttarahaston (International Monetary Fund = IMF) toimitusjohtaja, huomautti viime viikolla, että useat keskuspankit ovat ”vakavasti harkitsemassa” digitaalisia valuuttoja.

Ajattele tätä:

Jos hallitus olisi vastuussa digivaluutasta, niin heidän valvontamahdollisuutensa olisivat henkeäsalpaavat. Voisivatko he yksinkertaisesti tehdä sinun digivaluuttasi kelpaamattomaksi, jos sinulla olisi maksamattomia veroja, tai sinua epäiltäisiin rikoksesta? Voisivatko he tehdä selvää kaikkien verkkotileistä jonkinlaisen pankkivapaapäivän tai talousromahduksen yhteydessä?

Jos verkko olisi nurin kauan, niin kaikki säästösi olisivat menetettyjä ikuisesti. Lyhyt sähkökatko lamauttaisi yhteisöjä. Jokainen ostoksesi jättäisi digitaalisen jalanjäljen ja siitä voitaisiin kerätä valtavia määriä henkilökohtaisia tietoja. Ja entä se mahdollisuus, jos hakkerit tekevät pankkiryöstöjä verkossa?

Lista asioista, jotka voisivat mennä pieleen, on ääretön.

Ja tässä tietysti tullaan taas mikrosiruihin. Näyttää, että kaikista länsimaista Ruotsi on kaikkein innokkain, mitä tulee mikrosirujen upottamiseen ihmisiin päämääränä ”mukavuus”.

Hiljattain Adam Palmer kirjoitti, kuinka tuhannet ruotsalaiset vapaaehtoisesti siruttavat itsensä omaksi mukavuudekseen.

Daily Mail'in mukaan mikrosiru tekee tarpeettomaksi "rahan, pääsyliput, kulkuluvat ja jopa sosiaalisen median".

Kesäkuussa 2017 Ruotsin junaliikenteen harjoittaja SJ Rail ilmoitti, että 100 ihmistä käytti mikrosirua junamatkoihin, mikä ilmeisesti osoitti, että rautatiejärjestelmä oli jo valmis hoitamaan maksujärjestelmää, ennen kuin ketään oli koskaan sirutettu.

Tässä järjestelmässä matkustajat, joilla on mikrosiru kädessään lataavat lippunsa suoraan laitteeseen ja konduktööri voi lukea sirun älypuhelimella maksun vahvistamiseksi.

Daily Mail esittää sirun positiivisessa valossa kertoen Szilvia Varszegi'n (28 v.) mielipiteen, joka sanoi, että siru "pohjimmiltaan ratkaisee ongelmat". "Ongelmat", joihin neiti Varszegi viittaa, on ilmeisesti "ongelma" ostaa lippu manuaalisesti tai ryhtyä maksamaan älypuhelimella.

No niin, Luojan kiitos, neiti Varszegi'n kamalaa taakkaa on kevennetty. Monet lukijat ilmaisivat kauhua, järkytystä ja inhoa ajatuksesta, että siru istutetaan heidän ruumiiseensa ja minä olen samaa mieltä kanssanne. Tässä kuitenkin saamme todistaa jotakin tärkeää. Näemme huolestuttavan vilahduksen tulevaisuudesta. Täydellisen valvonnan loppuvaihe näyttää olevan näkyvissä, kun yhä useammat ruotsalaiset tulevat rahattomiksi.

Originally published at [The Organic Prepper](#) – reposted with permission.

[Ruotsi on romahtanut valtiona](#)

Kansankodista humanitaariseksi suurvallaksi: Maksun aika

LÄHDE: OikeaMedia/Blogi Vieraskynä 04.08.2018, *Huom! Otsakkeen laatinut Taakkatoimitus*

Ruotsi joutuu syyskuun valtiopäivävaaleissa ensi kertaa vastakkain todellisen poliittisen haasteen kanssa. Laajasti hyväksytty yhteisymmärrys toisinajattelijoiden sulkemisesta keskustelun ulkopuolelle on alkanut horjua ja rasistiksi nimittämisen pelolla hallitut ruotsalaiset ovat alkaneet herätä todellisuuteen ja muutokseen osoittamalla enenevää kannatusta maahanmuuttoa kritisoiville ruotsidemokraateille. Ruotsalaisille on alkanut valjeta, että parissakymmenessä vuodessa he ovat vähemmistö omassa maassaan.

Ruotsi on vuosikymmeniä ottanut auliisti vastaan huonosti koulutettuja pakolaisia, turvapaikanhakijoita ja siirtolaisia matalan luottamustason yhteiskunnista menettäen jatkuvasti yhtenäisyyttään ja toimivuuttaan. Ruotsalaisten yhteenkuuluvaisuudentunne on heikentynyt samoin sosioekonominen asema. Maane integroitumattomien maahanmuuttajien dystopiana kiirii kaikkialle maailmaan. Joukkoraiskaukset ja muu rikollisuus on räjähtänyt. Viimeisen viiden vuoden aikana ovat ilmoitukset ampuma-aserikoksista kasvaneet 40 %:lla. Ruotsi on tilastojen kärjessä ampumisissa kuolleiden nuorten miesten kohdalla. Petokset, varkaudet, vanhuksiin kohdistunut väkivalta, no-go -alueet ja maassa lymyilevät ISIS-taistelijat ovat merkinä romahtaneesta valtiosta. Malmö kuuluu jo kolmanteen maailmaan, ja pysyy pystyssä vain muualta Ruotsista tulevan taloudellisen tuen turvin.

Virallinen Ruotsi varautuu ulkoisiin uhkiin. Valtio julkaisi äskettäin kansalaisille ohjeet kriisien ja sodan varalta. Parlamenttivaalit lähestyvät ja kansalaisten ulkoista kriisitietoisuutta tulee vahvistaa, katse kohdistetaan Venäjään. Taitaa kuitenkin olla jo myöhäistä vetää Venäjä-korttia esiin turvallisuusuhkien numero ykkösenä. Kansalaiset ovat alkaneet ymmärtää sisäsyntyisiä uhkia, etniset yhteisöt elävät omaa elämäänsä, kansalta puuttuu yhteinen arvopohja, globalismi ja monikulttuurisuus ideologiana ovat osoittautuneet pettäviksi. Kestääkö maa vähemmistöjä, jotka vihaavat sitä, ja ovat tulleet maahan vain hyötyäkseen.

Syylisten etsiminen kansankodin menettämiseen on meneillään. Etnologi Karl-Olov *Arnstberg*, vähemmistökysymyksistä kirjoittava professori, luetteli toukokuun konferenssissa henkilöitä, joita voi syyttää maansa pettämisestä. Monikulttuurisen Ruotsin isänä voi pitää 1960-luvulla toiminutta sosiaalidemokraattista virkamiestä Jonas *Widgreniä*, hän unelmoi maahanmuuton tuottamasta monien kulttuurien Ruotsista. Hänen aikanaan virkakuntaa opetettiin ottamaan huomioon vähemmistöt, esimerkiksi romaanit alkoivat saada erilaisia avustuksia. Viranomaiset olivat hyvin naiiveja, heidän hyvyysretoriikkansa ylitti heidän tietämyksensä.

Thomas *Hammarberg*, ihmisoikeusaktivisti, ja David *Schwarz*, Ruotsiin pakolaisena tullut puolanjuutalainen sosiologi, toimivat aktiivisesti vähemmistöjen oikeuksien puolesta maahanmuuttokysymyksissä kantaa ottavina kommentoijina. He olivat liberaaleja, jotka näyttivät tietä sallivalle suvaitsevaiselle Ruotsille, ymmärsivät kyllä missä prosessissa olivat mukana.

Ingvar *Carlssonin* sosiaalidemokraattinen hallitus 1980-luvun lopulla näki, ettei maahanmuutto ollut enää hallinnassa, kun bulgarianturkkilaiset pyrkivät humanitaarisin syin maahan, ja teki ns. Lucia-päätöksen, millä pakolaisuus rajoitettiin tiukasti vain YK:n pakolaissopimuksen kriteereihin henkilökohtaisesta vainosta, eikä sotatila tai vähemmistövaino vieraassa maassa riittänyt enää oleskelulupaun. Ympäristöpuolue, Vasemmistopuolue ja Kansanpuolue (nykyiseltä nimeltään Liberaalit) vastustivat, ja ovat osoittaneet jatkuvasti lämmintä myötämielisyyttä massamaahanmuuttoa kohtaan.

Yritys rajoittaa maahanmuuttoa epäonnistui, kun 1990-luvun maltillisen kokoomuksen pääministeri Carl *Bildt* antoi ulkomaalaisasioissa vapaat kädet sosiaaliministeri Bengt *Westerbergille*, joka avasi Ruotsin ovet sepposen selälleen ja Ruotsi muuttui massamaahanmuuttoa suosivaksi maaksi. Pysyviä oleskelulupia jaettaessa ei keskusteltu seurauksista, eikä kysytty hintaa. *Westerberg* oli poliitikko, joka tiesi mitä teki, eikä ole koskaan katunut tekojaan. "Tekisin kaiken samalla tavalla" toteaa hän. Myöhemmin vallassa ollut kokoomuksen *Fredrik Reinfeldt* on samaa maata, seurauksista piittaamaton poliitikko. *Westerberg* teki myös selväksi, että poliittisia vastustajia tässä asiassa on täysin hyväksyttyä vainota, sananvapaus kaventui siihen kohdistuneitten hyökkäysten ja itsekritiikin vuoksi.

Monet muut poliitikot ansaitsevat tulla mainituiksi Ruotsin tuhoisassa maahanmuuttopolitiikassa. Liberaalien *Birgit Friggebo* on todellinen hyödyllinen idiootti, koska ei kadu edes autettuaan jugoslaavien maahanpääsyä edistämisen pahamaineisen rikollisuuden leviämistä. Samasta puolueesta *Birgitta Ohlsson* "yhtenäinen kansakunta on eilispäivän projekti" tärkeämpää on ajaa feminismiä ja HBTQ-arvoja. Erik *Ullenhag* entinen integraatioministeri kuuluu samaan moitittavien joukkoon. Monia näistä avoimien rajojen poliitikoista voi pitää oman kansansa vihollisina, joukossa yhä uraansa jatkavia. Eivät he ole vasemmistolaisia tai oikeistolaisia, he ovat globalisteja, jotka ovat tehneet mailleen niin paljon vahinkoa, että heidän vetovoimansa alkaa hiipua ja nationalistit ovat saamassa yhä enemmän kannatusta, myös Ruotsissa. Kansallismieliset tietävät, että ilman kansakuntaa ei ole demokratiaa.

Median syntisäkki vapaan maahanmuuton propagoinnissa on syvä. Kirjailija Jens *Ganman* arvostelee kovin sanoin ruotsalaista mediaa, erityisesti julkispuolueen yhtiötä. Tukholman media erottuu poliittisesti korrektina kirkkaasti joukosta. Toimittajat ovat liiaksi samalla puolella, julkisen palvelun yhtiö on niin yksipuolinen, että se joutaa lopetettavaksi. Liian kallista ylläpitää tuotantoa, mikä ylpeilee riippumattomuudellaan, mutta joka on niin täydellisen vasemmistolainen, etteivät kuulijat ja katsojat tunnista yksipuolisuutta, kun asioita ei koskaan katsota toisesta näkökulmasta. Kansalaisjournalistit sosiaalisessa mediassa tekevät hyvää työtä paljastamalla sellaista mihin SVT ei onnistu ottamaan objektiivista kantaa sisäänrakennetun epävirallisen valvontakoneiston takia, journalistit kyttäävät toinen toistaan. Asioita ei

valaista useammasta näkökulmasta "lying by omission" toimii jättämällä tärkeät yksityiskohdat kertomatta ja johdattamalla näin kuulijat harhaan. Sosiaalisen median "vale uutisia" vastaan taistellaan, koska kansalaisjournalismin totuuksista on tullut uskottava kilpailija.

Maahan on perustettu nationalismia, rasismia ja muukalaisvihamielisyyttä suitsimaan Expo-säätiö, joka julkaisussaan paljastaa rasistisia tekoja ja leimaa äärioikeistolaisiksi tai muilla tutuilla haukkumanoilla maahanmuuttaja ja islam-kriitikkoja. Epäpätevät toimittajat muissa tiedotusvälineissä tarttuvat näihin tuomioihin omissa artikkeleissaan vaivautumatta ottamaan selvää taustoista ja yhteyksistä. Arnstbergia kutsuttiin Sydsvenska Dagbladissa rotu-ideologiksi ja antisemitistiksi. Hän sai selville lähteen Expo-artikkelista, mutta eihän ihmistä voi syyttää rotu-ideologiksi jos hän tekee demografisen tosiasia-huomautuksen Lontoon valkoisten vähemmistöasemasta, eikä antisemitistiksi, kun hän haluaisi keskustella Frankfurtin koulukunnan piilo-agendasta hävittää länsimainen valkoinen eliitti. "Yhteiskunta, missä totuuksista on tehty tabuja tai kiistanalaisia, ja missä agendajournalistien on laillista sekä levittää valheita että häpäistä toisinajattelijoita, on yhteiskunta missä intellektuellien varoituskellojen tulisi soida".

Ruotsalaiset on kasvatettu ortodoksiseen antirasismiin, he pelkäävät potkuja työstä, jos he ilmaisevat maahanmuutto- tai islam-kriittisyytensä. Lapsiksi kutsutaan aikuisia miehiä, joita keski-ikäiset ruotsalaisnaiset käyttävät hyväkseen sosiaalijärjestelmän sallissa tämän tapahtuvan. Tulijat saapuvat paremman elämän toivossa, mutta muuttavat toisten kansalaisten elämän paikoin sietämättömäksi. Koko elämä on muuttunut tulijoiden takia, niin perhe-elämä kuin koulut, joita sytytetään tuleen tämän tästä kuten autoja siirtolaislähiöissä. Mafia, huumeet ja islam hallitsevat kolonisoituja alueita. Poliisi suosittelee naisia pysymään iltaisin kotona. Muslimit eivät saa tuntea itseään uhatuksi, siksi kirkko siirtää kristinuskon symboleja syrjään, ja kirkkoihin toivotetaan muslimit rukoilemaan Allahia.

Feministeillekin rikollisten ulkomaalaisten "ihmisoikeudet" ovat tärkeämpiä kuin naisrauha ja toimiva yhteiskunta. Ruotsalaisnaisille tasa-arvo merkitsee naisvaltaa. Nuoret naiset ovat politiikassa aiheuttaneet paljon vahinkoa maailmaa syleilevällä idealismillaan, Ruotsi ylpeilee silti feministihallituksellaan. Yhteiskunnallinen keskustelija Tanja *Bergkvist* uskoo, että on vain ajan kysymys kun muslimien patriarkaatti ottaa yhteen feministien kanssa. Haluavatko sosiaalidemokraatit ja kokoomus enää edes hallita Ruotsia aiheuttamansa järjestelmäromahduksen takia, kysyy toinen bloggari Johan *Westerholm*, antavat ehkä mieluummin ruotsidemokraattien kutistua.

Onko Alternativ för Sverige -puolueesta tullut varteenotettava kilpailija tai yhteistyökumppani ruotsidemokraateille? Kansallismielisyyden nousu ei sinällään auta palauttamaan tunnustettavaa Ruotsia takaisin, joten AfS ajaa maasta karkotuksia. Ruotsissa ei ole vaikeaa löytää miljoonaa ihmistä, joilta puuttuu perusteet turvapaikkaan tai oleskelulupa, ongelmana on vain, että monissa kunnissa nuorten ikäluokkien enemmistö koostuu ulkomaalaistaustaisista nuorista miehistä, saattaa alkaa kamppailu siitä, kuka oikeastaan omistaa Ruotsin, eivät nämä lihapatojen ääreen päässeet ole valmiita vapaaehtoisesti lähtemään. Miten poliitikot ja viranomaiset nyt pystyvät suojelemaan

kansalaisia, kun maahan on tullut laskematon määrä miehiä, jotka on koulutettu tappamaan. Sotapakolaisten ottaminen maahan on ollut vastuutonta, turvallisuusriski on liian suuri.

Kun sisäministeri Anders *Ygeman* viime vuonna lupasi palauttaa 80 000 noista 2,3 miljoonasta perusteettomasta maahanmuuttajasta, ei hän onnistunut siinäkään. Valtio on niin heikko, että jonkun yksittäisen rikollisen palauttaminen Marokkoon, on toivottoman vaikeaa. Onko Ruotsin tulevaisuus väkivaltainen? Libanonilaisruotsalainen Paul *Geara* ennustaa Ruotsin muuttuvan Libanoniksi. Ruotsin olisi jo kymmenen vuotta sitten pitänyt lähettää armeija pahimpiin maahanmuuttajalähiöihin ylläpitämään lakia ja järjestystä, niin suurempi yhteenotto myöhemmin olisi ehkä voitu välttää.

Bloggaaja Merit *Wager* ”Poliitikot ovat onnistuneet rakentamaan hyvin kielteisen yhteiskunnallisen tilanteen jättämällä tarkoituksellisesti ottamasta huomioon hyvydeksi kokemansa ja humanisuutensa seuraukset”. Jens Ganman syyttää ruotsalaista yläluokkaa siitä, mihin se on maan vienyt, Ruotsissa noudatettu arvopohja on ollut silkkaa fasismia, mediaa johtavan luokan juoksupoikana voi pitää tuhoisaan kehitykseen jopa vielä enemmän syyllisenä. Hän muistuttaa, ettei eliitin pidä kuvitella, että valta kuuluu sille ikuisesti, on odotettavissa, että syyskuun vaali-iltana monimuotoisuus-eliitti räjähtää palasiksi, kun se tulee menettämään 80 vuotta itsellään itsestäänselvyytenä pitämänsä valtiopäivävallan. Ruotsin kansa tulee antamaan parasiitti-yläluokalle oppitunnin demokratiasta.

Lähteitä:

[Arnstberg, Karl-Olov, Nu har det hänt igen](#). Invandring och mörkläggnig 9.7.2018.

[DR Deadline om Sverigedemokraterne. Snaphanen 29.6.2018](#).

[FRANKT: Malin & Sargon med Jens Ganman \(författare\). De Basso TV](#). 11.5.2018. Youtube.

[Konferensen 19 maj del 10: prof. Arnstberg – Politiker och andra som bedragit oss](#). Svensk Webbtv 4.6.2018. Youtube.

[Den svenske Fitna](#). Snaphanen 12.1.2017.

[Testing tolerance: Swedes are saying 'enough' to immigrants, no-gone zones, sharia-law & gang rapes](#). RT Documentary 29.6.2018. Youtube.

[When the crisis comes to Sweden](#). Way of the world. Youtube 19.7.2018.

[Why Japan refuses multiculturalism. Asle Toje: Den Skandinaviske ruin](#). Snaphanen 5.1.2017.

Kirjoittaja on Hilikka Axelsen, eläkkeellä oleva kirjastonhoitaja, FM yleinen historia.

